

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2007-151-0094
Dok.: JAU40475

Besvarelse af spørgsmål nr. 180 af 1. februar 2007 (alm. del) fra Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Spørgsmål:

”Vil ministeren i forbindelse med ministerens besvarelse af FLF alm. del - samrådssp. AN om lange svine transporter den 31. januar 2007 oversende et notat til udvalget om muligheden for at lave frivillige aftaler med en branche som supplement til EU-retten?”

Svar:

1. Som anført under samrådet den 31. januar 2007 om samrådspørgsmål AN er det regeringens holdning, at erhvervet så vidt muligt skal opfordres til at lave aftaler, der forbedrer forholdene for dyr under transport. Dette følger tillige af regeringsgrundlaget fra 2005, hvoraf det netop fremgår, at ”regeringen vil søge at opnå frivillige brancheaftaler om transport af dyr”.

Som det ligeledes fremgik af samrådet den 31. januar, kan sådanne brancheaftaler imidlertid alene indgås under forudsætning af, at aftalerne er i overensstemmelse med EU-retten. På områder, som er udtømmende reguleret i EU-retten, eller hvor traktaten er til hinder for national lovgivning, vil der således efter Justitsministeriets opfattelse være meget begrænsede muligheder for regeringen til at tilskynde branchen til at indgå aftaler, der rækker videre end indholdet af den EU-retlige regulering, jf. nedenfor under punkt 3.

2. Området for transport af dyr er primært reguleret ved Rådets forordning nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport m.v., som indeholder de forskrifter, der skal være opfyldt i forbindelse med transport af dyr inden for fællesskabet. Hensigten med forordningen er at skabe ensartet lovgivning om transport af dyr i alle EU-medlemslande med det dobbelte formål at sikre en effektiv beskyttelse af dyrenes velfærd og at skabe lige konkurrence mellem medlemsstaterne inden for området for transport af dyr. Forordningen er dermed udtryk for totalharmonisering og giver – med få undtagelser – ikke mulighed for, at medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om transport af dyr, der rækker videre end bestemmelserne i forordningen.

Det følger således direkte af forordningens artikel 1, stk. 3, at der alene kan træffes strengere foranstaltninger med henblik på at forbedre dyrenes velfærd for transporter af dyr, der fuldt ud

afvikles inden for en medlemsstats område, dvs. for dyretransporter, der både begynder og slutter inden for landets grænser.

Dette medfører, at der i Danmark ikke kan fastsættes strengere regler for f.eks. varigheden af en grænseoverskridende transport end de regler, som følger af forordningen. Det fremgår direkte af forordningens bilag 1, kapitel V, punkt. 1.1.-1.3., at transporttiden for heste, kvæg, får, geder og svin kan forlænges over otte timer, hvis transporten opfylder en række supplerende krav vedrørende ventilation, strøelse, fodring og vanding, hviletider mv., jf. bilagets kapitel VI. Forordningen giver i øvrigt ikke mulighed for, at medlemsstaterne kan stille yderligere krav til den maksimale varighed af en transport.

3. I forbindelse med udmøntningen af regeringsgrundlaget fra 2005 har Justitsministeriet overvejet, i hvilket omfang det vil være muligt inden for rammerne af EU-retten, at der i stedet indgås frivillige aftaler med branchen om begrænsninger i udøvelsen af transport af dyr med henblik på at sikre en større beskyttelse af dyrenes velfærd.

Justitsministeriet har i den forbindelse vurderet, at det ikke vil være i overensstemmelse med EU-retten at pålægge transporterhvervet at indgå en aftale om f.eks. maksimal transporttid, når der som følge af forordningens begrænsninger, ikke vil kunne lovgives om dette spørgsmål. Det vil ligeledes ikke være i overensstemmelse med EU-retten, hvis regeringen tilskynder erhvervet til at indgå sådanne aftaler f.eks. ved at stille branchen i udsigt, at det vil få konsekvenser for erhvervets retlige stilling, hvis en aftale ikke indgås. EU-retten sætter således væsentlige begrænsninger for regeringens retlige råderum på området for transport af dyr, hvor eventuelle aftaler mellem regeringen og branchen om begrænsninger af de grænseoverskridende transport kan påvirke og forringe retsstillingen for aktører i andre medlemslande, som f.eks. udenlandske slagterier eller andre interessenter.

Det er dog Justitsministeriets opfattelse, at EU-retten ikke er til hinder for, at branchen, når der er lejlighed til det, *generelt* kan opfordres til at indgå aftaler, der kan forbedre dyrs velfærd, herunder også aftaler på transportområdet. Det forudsætter imidlertid, at der *reelt* er tale om frivillige aftaler i branchen, og at aftalen kun er bindende for de udøvere, der er omfattet af aftalen.